

prima instanță – L. Pruteanu

dosarul nr. 2ra-44/16

instanța de apel – A. Minciuna, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Prohorov Vladimir și recursului declarat de către Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Prohorov Vladimir împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Prohorov Vladimir, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă

La 04 martie 2015 Prohorov Vladimir în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.11 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin Hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chisinău din 24 octombrie 1997 bunica sa Prohorov Natalia Petru, născută în anul 1881 și decedată la data de 31 mai 1952, a fost recunoscută ca victimă a represiunilor politice din Republica Moldova, care au avut loc între anii 1940-1949. Prin Decizia Tribunalului mun. Chisinău din 04 aprilie 2000 după tatăl său Prohorov Gheorghe a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentelor nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 din mun. Chisinău, str. Șciusev.

Suplimentar prin Decizia Tribunalului s-a dispus și evacuarea lui Luchianov Tamara, Luchianov Serghei și Luchianov Natalia împreună cu toți membrii minori ai familiei din apartamentul nr. 3 amplasat pe str. Șciusev nr. 141, mun. Chisinău, cu acordarea unei alte încăperi de locuit, precum și evacuarea lui Serghei Micleușan, Vera Micleușan și Ghenadie Micleușan cu toți membrii minori ai familiei din apartamentul nr. 6 amplasat pe str. Șciusev nr. 141, mun. Chisinău, cu acordarea unei alte încăperi de locuit.

Totodată, obligând Primăria mun. Chișinău să acorde familiilor Luchianov și Micleușan alte încăperi de locuit în legătură cu evacuarea, care trebuie să corespundă cerințelor sanitare și tehnice și să se afle în raza mun. Chișinău. După rămânerea definitivă a Deciziei Tribunalului din 04 aprilie 2000, la cererea tatălui său Prohorov Gheorghe, prima instanță a eliberat Titlul executoriu nr. 2-344/98 din 04.04.2000.

Menționează reclamantul că, la 26 septembrie 2004 tatăl său Prohorov Gheorghe a decedat, iar în temeiul Certificatelor de moștenire testamentară nr. 790 și nr. 793 din 11 februarie 2005, el a devenit proprietarul apartamentelor nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 din mun. Chișinău, str. Șciusev, înregistrat la OCT Chișinău.

Susține Prohorov Vladimir că, începînd cu anul 2000 tatăl său Prohorov Gheorghe, iar după decesul lui el nemijlocit s-a adresat de nenumărate ori Primăriei mun. Chișinău, Preturii s. Buiucani mun. Chișinău, Direcției General Localiv-Comunale și Amenajare, Departamentului de executare din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuraturii mun. Chișinău, însă, până în prezent Decizia Tribunalului mun. Chișinău din 04 aprilie 2000 nu a fost executată.

Astfel, din cauza inacțiunilor reprezentanților Primăriei mun. Chișinău, nici tatăl său Prohorov Gheorghe, nici el pînă în prezent nu s-au instalat în apartamentele nr. 3 și nr. 6 din str. Șciusev nr. 141 din mun. Chișinău.

Mai menționează reclamantul că, la data de 28 noiembrie 2012 s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, acțiunea fiind admisă, iar prin Hotărîrea Judecătorei Buiucani din 05 februarie 2013, a fost constatat faptul încălcării dreptului său, pe parcursul anilor 2000-2012, la executarea în termen rezonabil a actului judecătoresc de dispoziție irevocabil, și s-a încasat din contul bugetului de Stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul său suma de 15.000 (cincisprezece mii) lei MDL cu titlu de prejudiciul moral.

Hotărîrea menționată a fost executată integral de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Reține recurentul că, tinînd cont că de la emiterea Hotărîrii din 05 februarie 2013 au trecut mai mult de doi ani, iar pînă în prezent Decizia Tribunalului mun. Chișinău din 04 aprilie 2000 nu a fost executată, consideră că i-a fost încălcat din nou dreptul său la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești. Din cauza situației create, el este proprietar doar de jure, achită impozitul pe bunurile imobile menționate, repară acoperișul apartamentelor ș.a.m.d., însă de facto, nu beneficiază de aceste bunuri imobile. Necătînd la aceasta, Primăria mun. Chișinău are o atitudine indiferentă față de situația real creată.

Invocă reclamantul ce îi este inacceptabilă această situație, când din punct de vedere legal el este corect, dar persoanele cu funcții de răspundere îl tratează cu indiferență totală, prin aceste fapte fiindu-i cauzată și o daună morală, manifestată prin suferințe fizice și morale.

Deși, în sine, prejudiciul moral nu poate fi reparat, or, suferințele produse nu pot fi calculate în bani, adică banii nu sunt în stare să întoarcă liniștea sufletească, totuși, acestea pot fi atenuate printr-o compensație, care i-ar oferi o oarecare satisfacție pentru suferințele cauzate. Comportamentul și indiferența persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei mun. Chișinău, demonstrează caracterul dur al acesteia, lipsa de afecțiune naturală, ceea ce îi provoacă o suferință și mai mare, atât fizică, cât și de natură morală, afectivă. Consideră, că prin neexecutarea în termen

rezonabil a hotărârii judecătorești i-a fost cauzată dauna morală în mărime de 100.000, 00 (una sută mii) lei.

Cere reclamantul constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, între anii 2000-2015, a încasa din contul bugetului de Stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul său suma de 100.000 (una sută mii) lei cu titlu de satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat și a încasa de la pârât toate cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 08 iunie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Prohorov Vladimir, casată hotărîrea Judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 08 iunie 2015 și emisă o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii.

S-a constatat faptul încălcării dreptului lui Prohorov Vladimir la executarea în termenul rezonabil a actului judecătoresc irevocabil.

S-a încasat din contul bugetului de Stat al RM prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Prohorov Vladimir suma de 15 000 (cinci spre zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 04 noiembrie 2015 Prohorov Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia cu modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 în partea încasării compensației bănești pentru prejudiciul moral cauzat, cu majorarea acesteia la suma de 1000 000 lei.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel, în ceea ce privește stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Astfel invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel în această parte, apreciind drept critică decozia instanței vis-a-vis de suma prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești or, suma de 15 000 lei pentru prejudiciul moral cauzat nu înglobează suferințele cauzate, fiind astfel inechitabilă cu prejudiciul moral cauzat.

La 21 decembrie 2015 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 08 iunie 2015, or modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural, aprecierea arbitrară a probelor și fără a fi elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Prohorov Vladimir și recursul declarat de către Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Prohorov Vladimir și recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Prohorov Vladimir și recursul declarat de către Ministerul Justiției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Prohorov Vladimir și recursul declarat de către Ministerul Justiției se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat